

మనదొరికింది!

మేడమిద గదిలో కూర్చుని “గదిలో శివం!” డిటైక్ట్ నవల సీరియస్ గా చదువుతున్నాడు దాసు. కథ మాంధి పట్టులో వుంది. అంటే ఇక డిటైక్ట్ హాంతుకుణ్ణి పట్టుకోబోతున్నాడన్నమాట! కనుబొమలు పైకెత్తి, కఠిరమంతా ఉప్పొంగిపోతుంటే, ఒక్కొక్క వాక్యాన్నీ నమిలి, (మింగి జీరం చేసుకుంటూ చదువుతున్నాడు దాసు. కానీ ఇంతలో డిటైక్ట్ కథలో హాంతుకుడి చేతిలో చిక్కాడేమా. కోపంతో కొరివిలా మారింది దాసు మొహం. ఆ కోప రసంలో మునిగి లేలుతున్న దాసు చెవికి “దానూ! దానూ!” అంటూ కిందనుంచి కేక వినబడ్డది. ఇష్టం లేకపోయినా గదిలో శివాన్ని పక్కనబెట్టి కిందికి దిగి వచ్చాడు దాసు.

“అబ్బ ఎన్ని కేక లేసినా కదిలి రావే మిత్రా దానూ?” రామం కాస్త కోపంగా అన్నాడు.

“ఎన్ని కేక లేకావేమిత్రా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు దాసు.

“ఓ...అరగంట కావాస్తోంది. అప్పట్నుంచీ దానూ దానూ అంటూ ఇక్కడ నిల్చుని తన్నుకుంటున్నా... “అల వైకుంఠ పురంబులో నగరిలో” అన్నట్టుగా ఎక్కణ్ణుంచో నెమ్మదిగా సుందరవిగ్రహం

సాక్షాత్కరించింది ఇప్పటికైనా” వచ్చి చాలా సేవయండేమో చిరుబురు లాగు న్నాడు రామం.

“వినపశ్చేదులేరా రామం. రా! అలా మేడమిదికెళ్ళాలి!”

“ఊహా! నా పార్కురు పెన్ను తీసి కెడవామని వచ్చాను ... బోలెడన్ని లెక్కలు వర్క చేసుకోవాలి.”

“నా దగ్గరెక్కడుంది! పొద్దున అప్పుడే ఇచ్చేస్తినే మేడమిది!” దాసు ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

పవని నిర్మలప్రభావతి

“అచ్చావా? అయితే ఎలాపోయింది చెప్పా?” రామం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

“ఏమిటి పోయిందా?” దాసు ఘట్టిగా అన్నాడు కళ్లు పెద్దవిచేస్తూ.

“అ! పోయిందిరా! లేకపోతే గోపాలం ఏమన్నా తీసుకెళ్ళాడేమా!” రామం సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

“గోపాలం వచ్చాడా మీ ఇంటికి— ఆరి! సిగులేని గాడిదా! వారం రోజుల్నుంచీ మనలో మాట్లాడకనే పోయే నే! మళ్ళీ ఎందుకు పలికావో వాడితో?” దాసు కోపంగా అన్నాడు.

“నే పలకలేదురా వాడే వచ్చాడు మా ఇంటికి. వచ్చాడా? నేరుగా మేడమిదికి వచ్చేశాడు... అన్నట్టు నువ్వు పెన్ ఇచ్చి పోయావురా...” రామం జాపకం చేసుకుంటూ అన్నాడు. “అవును నే నప్పడే ఇచ్చేశాను.”

“నేను నైన్ను రాసుకుంటున్నానా...? వచ్చి పక్కన కూచుని “ఈ పెన్ ఎప్పుడు కొన్నావురా?” అన్నాడు. చెప్పాను. ఈ లోపల మా చెలాయి కేకసింది ఇప్పుడే వస్తానని కిందికిదిగి వెళ్ళేను. కాస్తేవటికి మేడమిదికివచ్చి వాడితో మాట్లాడాను. తర్వాత తొందరగానే “వచ్చేస్తానని” వెళ్ళిపోయాడు గోపాలం. అప్పుడు జాపకం లేదురా పెన్నుమాట... ఓ గంటయిన తర్వాత చూడునుగదా నేనా లేదు. నీ దగ్గరేమైనా వుండేమోనని వచ్చాను చూడు!” రామం నుక్క తిప్పకున్నాడు.

దాసు మాంచి ఆలోచనలో పడ్డాడు. తప్పకుండా ఆ నేనా గోపాలం కాజేసుంటాడని అతని దృఢ నమ్మకం.

దాసు మొహంవేపు చూస్తూ రామం అన్నాడు “ఏమిత్రా దానూ! అలా ఆలోచిస్తున్నావా?”

“వాడే నీ పెన్ను దొంగిలించుంటాడురా!” దాసు దృఢంగా అన్నాడు.

రామం నవ్వాడు “హాహం! అలా అనబోకు వాణ్ణి నేనుగదూ సాగనంపి వచ్చింది. చేతులోగాని జేబులోగాని ఏమీ లేండే!”

రామం మాటలకు దాసు నవ్వాడు. ఘట్టిగా నవ్వాడు “కొల్పిన శివం” లో డిటైక్ట్ నవ్వివట్టు నవ్వాడు.

రామం కాస్త కోపంగా అన్నాడు “ఏమిత్రా వెళ్ళవ నవ్వు?”

“ఒరీ ఎక్కడన్నా హాంతుకులు వస్తువుల్ని జేబులో, చేతులో పెట్టుకుంటారుట్రా?” దాసు గంభీరంగా చూశాడు. రామం అదిరిపడ్డాడు.

“హాంతుకు లేవరా?”

“అహ...హాంతుకులు కొదనుకో. దొంగ... ఎవరెలేనే?”

“అదే పోనీ వాళ్ళే రామం” అన్నాడు.

“ఇంకెవరు గోపాలం గాడే!” సమస్యను సాల్వచేసిపాలేస్తూ అన్నాడు దాసు.

“అయితే పెన్ను వాడే తీశాడంటావా?”

“అక్షరాలా వాడే తీశాడు. లేకపోతే గదిలో పెన్ను ఎలా పోతుంది... అక్కడికెవ రోస్తారు?” దాసు మొహంలో కొళ్ళినమార్క చూపెట్టాడు.

ఎటూ చెప్పలేక రామం ఊరికే నిలబడ్డాడు.

చూతూతూ ముందుకు నడుస్తూ దాసు అన్నాడు. “మీ ఇంటికి పోదాంగా!”

రామం ఆశ్చర్యపోయాడు “ఎందుకు?”

“నీ నేనా కనిపెట్టే పూచీ వాది. కాస్త నే చెప్పినట్టు వెయ్యి, మాట్లాడుకుండా” దాసు మొహం చాలా సీరియస్ గా వుంది.

రామం మాట్లాడుకుండా నడిచాడు దోవలో పోతున్నంతసేపూ దాసు తాను చదివిన డిటైక్ట్ నవలలన్నీ వరసగా ఒకటి తెచ్చుకుంటూ వాటిలోని డిటైక్ట్ లు ఎలా ఏ ఆధాగాలవల కాంతకుల్ని, లేక, చోరుల్ని పట్టుకుంది నేమరు చేసుకుంటున్నాడు. ఆ

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు
(GOVI REGD).

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మా సువాసన “మన మోహిని హేర్ ఆయిల్” అనేక వసమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దతిలో తయారైనది. 80 సం|| అ వయస్సువరకు వెండు తలను నల్లగా వుండును. ఇదిగాక మెడదుకు చల్లదనము నిచ్చును. ఉన్నాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానియదు. “జ్ఞానక క్షీ”ని తంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12-0-0. నగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 8-0-0. 8 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/- లు 3 సీసాలు రు. 18/- లు వని చేయలేదని బుజువువర్షిన పూర్తి సొమ్ము ఖాసము చేయబడును. కోరినవారికి పూచీ.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P. O. Rajdhanwar (H. Bhagg.).

అడుగుజాడల్లోనే తానూ రామం వెన్ను తరి తోధన సాగించాలి. సాధించాలి. ఇందులో విజయం పొందేదో... ఇహ తన స్కూల్లో ఎవరికి ఏ కడం గలిగినా, ఏ వస్తువుపోయినా డిటెక్టివ్ దానూ" అంటూ వస్తారు. తన దగ్గరికి... ఇక సంతోషంతో ఆలోచించలేక పోయాడు. చివరకు రామాన్ని తన అసిస్టెంట్ గా ఉండేందుకు వప్పిదామనుకున్నాడు. దాను, రామం ఇంటికి చేరారు. రామం కంటే ముందు మేడ ఎక్కాడు.

"ఎక్కడరా నువ్వు రాసుకుంటూంది?"
"అదో ఆ టేబిల్ దగ్గరి చాపమీద"
రామం చూపించాడు.

"అయితే అన్నీ బాగా వెతికావుకదా?"
"ఆహా... అంతా వెతికే నీదగ్గరకొచ్చింది."
దాను మాటాడకుండా గదిగుమ్మం దగ్గర నిల్చుని లోపలిం తా పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు. అంటే పరిశోధన మొదలెట్టాడన్న మాట.

"ఏమిటా అలాచూస్తున్నావో?"
"ఏమీ లేదులే" ఏమీ తోచిందో బాగ్ర త్తగా దాను గది కిటికీదగ్గరకు నడిచాడు నంగుని.

"ఏమిటా వెనకయాకనూ నువ్వు! ఒంగుతావు లేస్తావు. ఏమిటంటే చెప్పవేం"
రామం చిరాగా అన్నాడు.

"అబ్బ గోల చెయ్యకు. నే చెప్పినట్టు చెయ్యమని చెప్పానా?"
దాను జేబులోంచి ఖాతం ఒకటి వైకి తీశాడు.

"అజేమిటి మళ్ళీ?" రామం అన్నాడు.
"భూతం" దాను వంగి నేలమీద పరీక్ష చేస్తూ అన్నాడు.

"నేను సరిగా కనపట్టం లేదా నీకు ఖర్య?"
"ఈ గది చిమ్మ లేదూ ఈ గోణా?"
దాను రామం వేపు చూస్తూ అన్నాడు.

"ఊహా చిమ్మలేదులే. ఏ మొచ్చింది ఇప్పుడు?"
"ఇలారా వెపా! చూడు ఈ అడుగుల గుర్తులు నేరుగా కిటికీనాకా వచ్చి మాయమయ్యాయి"

"అంటే?"
"నీ వెన్ను ఈ కిటికీగుండా పోయిందన్న మాట!"

"అయితే ఈ కాలంలో పేనాలక్కూడా వడకవచ్చు నన్నమాట?" రామం నవ్వాడు.
దాను చిటపట లాజేడు.

"ఫీ చచ్చు పీను గా! చెప్పే పాయింట్ కాస్తయినా అర్థం కాదు. గోపాలం దొంగ కాదు!"

"అజేకదా నీతో నే చెప్పింది. మళ్ళిలో నువ్వేకదా హంతకుడినీ, దొంగనీ, కొత్త కొత్త మాట లన్నది"

(రీ-వ పేజీ చూడండి)

ఇప్పుడు మెక్లీస్సు

యింతకు ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును

గొప్పవార్త! మీ పళ్ల ఇంతకుమునుపు కన్న కుర్రముగాను, తెల్లగాను చేయటమిచ్చే మెక్లీస్సులో క్రొత్తపదార్థము చేర్చబడినది. అంటే ఇంకా ఆరోగ్యవంతముగ కూడా చేయబడ్డది. మెక్లీస్సువాడి మీ పళ్ల ఎంత తెల్లబడ్డవో చూడకొనడు.

మెక్లీస్సుతో తెలుపుచేయబడిన పళ్ల చాలా ఆరోగ్యవంతమైనవి. దంతక్షయము నుండి సురక్షితము

మీ పళ్లను మెక్లీస్సుతో తోమకొంది. మెదల చల్లగాను, ఆనందదాయకమైన మనాసన మీదవదిచూచెదద తరువాత మీ పళ్ల ఎంత తెల్లగానున్నవో చూడండి. దీనివల్ల మీ పళ్ల పూర్తిగా కుర్రవడినవన్న సంగతి తెలుపుడి అవుతుంది.
మీ పళ్ల మీద ఏర్పడు జాడుపీరలో "రైపాయిడ్స్" అను పదార్థము ఉంటుంది. ఈ "రైపాయిడ్స్" ఎప్పుడకప్పుడు తీసివేయక పోయిన, దీనితోనే అడ్డములు వళ్ల మీద ఉండే ఎనామిల్ ను తినివేసి క్షీణదక

మెదలపెట్టించును. "రైపాయిడ్స్" తప్పక కరిగిందేయాలి, మెక్లీస్సుతో ఉండే ప్రత్యేక "రైపాయిడ్-సార్జెంటు" "రైపాయిడ్స్"ను బహుమిచ్చకముగాను... మరక్షీతముగాను... శీఘ్రముగాను తొంగించును. అదే పళ్లక్షీణతను అరికట్టటకు అత్యంత ప్రధానమైనది.
మెక్లీస్సు పెరాక్సైడు టూత్ పేస్టునే ప్రతి దినము తిరుము, రాత్రివాడి కుర్రమైన ఆరోగ్యవంతమైన తెల్లని పళ్లను కరిగి యుండండి.

మెక్లీస్సు పళ్లను అతికుర్రముగా పరిశుభ్రపరుచును. MTY 43 TEL

“మొదటలా అనుకున్నాను. గోపాలం సిగరెట్ తాగుతాడుగా, సిగరెట్ ఓక లేమయినా ఇక్కడున్నాయేమోనని చూచాను. లేవు. కిటికీ దాకా అడుగుజాడలు కన్పించాయి. అంటే గోపాలం సహాయంతో ఎవరో అటువేపునుంచి వెన్నును పట్టుకొల్పారన్నమాట!” దాను డి.పెక్టెవ్ వారి కేసు వెంటి అక్కడుండే కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. “ఈ అడుగుజాడ లేమిటో, వెళ్ళవగోడువ నాకర్థం కావటం లేదురా దానూ” రామం అనుయంకంగా అన్నాడు.

“సిగరెం కాదులే, నే వెన్నెట్టు వెయ్యి, నీ వెన్ను నీకు వస్తుంది” దాను రామం దగ్గరగా వచ్చి నిలబడి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు.

ఇవం లేకున్నా రామం తలూపాడు. “అయితే, సరిగ్గా 4 1/2 గంటలకు ఊరి బయటి తాటి చెట్లదగ్గరికి... సరేనా? అయినా? అయినా ఓ పేపరు, వెన్నెలూ ఇలా లే, ఆ అడుగు డౌట్ లెస్ గీచుకుంటాను” కాస్తేపటికల్లా కాగితం మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటూ దాను “మర్చిపో బోకు” అంటూ సంతోషంగా బయటికి వచ్చాడు.

* * *

సాయంత్రం మూడున్నరకలా రెడీ అయినాడు దాను. పేంటూ, పరుట్ కవ చేసుకున్నాడు. పేంటు జేబులో తనీమధ్యనే పరిశోధనలకుగాను కొన్న ఆరుగుండ్ల తుపాకి పెట్టుకున్నాడు. పరుట్ బులో తను రామం ఇంట్లో గీచుకున్న కాలిగుర్లు బొమ్మకాగితం పెట్టుకున్నాడు. ఇక బయటే రాడు. దోవలో అంతా మనస్సులో రిహార్స్ చేసుకున్నాడు. గోపాలం కనపడగానే తానెలా నిల్చువాల్సింది, ఆ తర్వాత ప్రశ్నలు ఎలా వెయ్యాల్సింది, అటువైసే కా రణంగా నేరాన్ని రుజువు చేయటం, ఆ తర్వాత

వాడికి బుద్ధిచెప్పటం, తను గర్వంగా రామం వేపు చూడం... తన భాగ్యితి...

తాటి చెట్లదగ్గరికి చేరుకున్నాడు దాను. 4-15 నిమిషాలయింది. కొంపదీసి రామం మర్చిపోడుగా అని భయపడ్డాడు. అబ్బే! అలా చెయ్యడంలే అని తనకు తానే మనస్సు సర్దుకున్నాడు.

దూరాన రామం, గోపాలం కన్పించారు. దాను తన్నుతా నొకమారు చూచుకుని గంభీరంగా నిల్చున్నాడు. రామం, గోపాలం వచ్చారు.

రామం భయం భయంగా దూరంగా నిల్చున్నాడు. గోపాలంతో తగూ లాడ్లం ఇష్టం లేక.

దాను సీరియస్ గా అన్నాడు: “గోపాలం! ఇలారా!”

గోపాలం ఆశ్చర్యంగా దగ్గరికి వచ్చాడు. “ఇదిగో ఈ పేపరుమీది డౌట్ లెస్ మీద అడుగు పెట్టె” ఆ కాగితం కిందపెట్టాడు దాను.

“ఎందుకు దానూ?” అర్థంకాక అడిగాడు గోపాలం.

“నీ కెండుకు చెప్పినట్లు చెయ్యి, లేకపోతే ప్రమాదం” ఓ డి.పెక్టెవ్ కనబర్చవలసిన కర్కశత్వాన్ని ధ్యనింపచేశానని మనసులో సంతోషపడ్డాడు దాను.

మొండిగా గోపాలం కదలేదు. దానుకు ఇక అనుమానం పూర్తిగా దృఢపడింది.

“చూశావా రామం! నే చెప్పలేదూ. సరేకానీ ఎలా చెప్పకపోతావా నిజం చూస్తాను. నీ చేతనే చెప్పిస్తా” దాను ఘట్టిగా అరిచాడు. మరుక్షణం అతని పేంటు జేబులోని తుపాకి గోపాలం గుండెమీదుంది.

రామం కొయ్యబారిపోయాడు. గోపాలం గజ గజ లాడిపోయాడు.

దాను పకపక నవ్వాడు “నిజం చెప్పి గోపాలం! లేకపోతే లాభంలేదు. నిన్నటి వెన్ను సంగతి చెప్పకపోతే ఇది పేల్తంది.”

గోపాలం గావు కేక పెట్టాడు. హఠాత్తుగా దానుచేతులు ఎవరో పట్టుకున్నారు.

ఆశ్చర్యంగా వెనక్కుచూచి నీరు గారిపోయాడు దాను.

“నడు సేవనకు” ఘట్టిగా అన్నారు పోలీసు లీడర్లు; అందులో ఒకడన్నాడు “ఇండాకట్టించి కనిపెట్టున్నాం నిన్ను. మేము లేకపోతే అస్థాయంగా వాళిదరి ప్రాణాలు తీశేవాడిని కాబోలు పదండి అబ్బాయిలూ! సేవనో రిహార్డు ఇద్దురుగానీ” దానును జెబ్బలు పట్టుకులాటా.

అ ప్రయత్నంగా రామం అన్నాడు. “ఇదంతా నిజంకాదండీ... ద్రామా రిహార్స్ ల్లో”

పోలీసులీడర్లు ఆగారు. “నిజంగానా?”

“అ! “దానుగొంతు ఎండిపోయి ధ్యనించింది.

“అయ్యో పొరపాటుపడామన్నమాట. సారీ! ఇలాటి ప్రజాలో వద్దబ్బాయి రిహార్స్ ల్లో... ఎవరేనా అనుమాన పడారు... వెళ్ళండి...” రంజవ పోలీసు అన్నాడు దానుచేని వదిలిపెట్టాడు.

ముగ్గురూ కదిలారు. ఘ్ఘ శాసనంచేసాడు పట్టును. ఆ డెబ్బలో గోపాలం చేత నిజం చెప్పించేవాడు తాను. ఇప్పుడిక చిక్కడు గోపాలం. అంతా తెల్చుకున్నాడు... అయినా ప్రభమప్రయత్నం కాస్తాపాడయి పోయిందిగా! తీరా సమస్య పరిష్కరించే సమయంలో వెంకటేశ్వర అడ్డుపడ్డారు. పోలీసులు. ఘ్ఘ... దాను మెదడు ఆలోచనలో బరువెక్కింది.

అయినా ఇంతదూరం ఎంగుకురమ్మండి? పైగా గోపాలం దగ్గర పెన్ ఇప్పిస్తాను నీకు అని చెప్పి పిన్లు ఎందుకు తెచ్చాడు దాను? రామం తలలో ఇదితప్ప ఇంకేమీలేదు. ఇంతాచేసి పెన్ ఏమిటి? ఆ వెన్నెలోతో గీచిన బొమ్మ ఏమిటి ఆపిస్తాను చూపించి ఎందుకు బెదిరించాడు నన్ను? అని ఆలోచనలో మునిగి తేలి నడుస్తున్నాడు గోపాలం. ముగ్గురూ మానంగా నడుస్తున్నారు.

చింతలో పుడగిరికి వచ్చారు. చింతపెట్టు గుండా నడుస్తున్నారు. ముగ్గురూ మాట్లాడలేదు. హఠాత్తుగా ముందుపోతున్న దాను “అబ్బా” అని తలమీద చెయ్యి పెట్టుకు అరిచాడు. మిగతా ఇద్దరూ దాను వేపు చూచారు భయపడ్డూ... హఠాత్తుగా కిందికి చూచిన రామం దాను కాళ్ళ దగ్గరి తన పేనా చూచి ఘట్టిగా అరిచాడు “అర... నాపేనా!”

“ఏమిటి?” డెబ్బను మరిచిపోయి దాను గూడా ఆశ్చర్యంగా చూచాడు నిజమే! ఏమీ అర్థంకాక గోపాలం వాళిదరి మొహా చూస్తున్నాడు. “పేనా చివర ఇలా కొరికేసుండే?”

“ఎలావచ్చింది?” రామం కళ్లుపెద్దవి చేస్తూ అన్నాడు.

“నా తలమీద పడిందిరా!” దాను తలపైకెత్తి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నాడు. ముగ్గురూ తలపైకెత్తారు.

చింతపెట్టు చివరికొమ్మమీదినుంచి వారి పోయిన వస్తువుకోసం పండ్డికిలిస్తూ వాళ్ళ వేపు చూస్తున్న మర్కటరాజం ఒకటి వాళ్ళ కంటపడ్డది. ★

